

zvezi z neobstojem nujnosti posvetovanja z uradnikovim neposredno nadrejenim. V izpodbijani sodbi naj bi Sodišče prve stopnje ti dve točki zelo pomanjkljivo obrazložilo in sicer naj bi spremenilo obseg več dokazil, ki mu jih je predložil pritožnik.

Pritožba, ki jo je vložila Ferrero Deutschland GmbH 23. februarja 2007 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (tretji senat), razglašeno 15. decembra 2006 v zadevi Ferrero Deutschland GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) in Cornu SA Fontain, T-310/04

(Zadeva C-108/07 P)

(2007/C 129/05)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Ferrero Deutschland GmbH (zastopnik: M. Schaeffer, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), Cornu SA Fontain

Predlogi pritožnice:

- razveljavi naj se sodbo Sodišča prve stopnje (tretji senat) z dne 15. decembra 2006 v zadevi Ferrero Deutschland proti UUNT – Cornu SA Fontain; T-310/04;
- UUNT in intervenientu naj se naloži plačilo stroškov v zvezi s postopkom.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica se v utemeljitev svoje pritožbe sklicuje na en pritožbeni razlog, ki izhaja iz kršitve prava Skupnosti s strani Sodišča prve stopnje, in sicer iz napačne razlage člena 8(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti ⁽¹⁾. V tem pogledu navaja pet trditve.

Prvič, Sodišče prve stopnje naj ne bi upoštevalo dejstva, da obravnavane slane in sladke proizvode proizvajajo in tržijo ista podjetja, med katere sodi tudi intervenient. Drugič, Sodišče prve stopnje naj bi napačno uporabilo pravo s tem, da je razsodilo, da je med obravnavanimi proizvodi zgolj šibka podobnost, medtem ko bi v obravnavani zadevi moralo ugotoviti najmanj srednjo stopnjo podobnosti. Tretjič, Sodišče prve stopnje naj bi napačno uporabilo pravo s tem, ko je znamkam „Ferrero“ in „Ferro“ prisodilo „določeno stopnjo podobnosti“, medtem ko naj

bi na podlagi utemeljitev, ki jih je samo navedlo v svoji odločitvi, moralo ugotoviti, da je med znamkama srednja oziroma visoka stopnja podobnosti. Četrto, Sodišče prve stopnje naj ne bi zadostno upoštevalo dokumentov, vloženih, da bi se poudaril velik razlikovalni učinek znamke „Ferrero“. Končno, Sodišče prve stopnje naj bi napačno uporabilo pravo s tem, da pri presoji morebitne verjetnosti zmede ni upoštevalo številnih dejavnikov iz sedme uvodne izjave Uredbe (ES) št. 40/94.

⁽¹⁾ UL 1994, L 11, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 12. marca 2007 vložilo Juzgado Contencioso-Administrativo št. 22 de Madrid (Španija) – Ecologistas en Acción – CODA proti Ayuntamiento de Madrid

(Zadeva C-142/07)

(2007/C 129/06)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 22 de Madrid (Španija)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ecologistas en Acción – CODA

Tožena stranka: Ayuntamiento de Madrid

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali se pravila postopka presoje vplivov na okolje, določena v Direktivi Sveta 85/337/EGS ⁽¹⁾ z dne 27. junija 1985, spremenjeni z Direktivo Sveta 97/11/ES z dne 3. marca 1997, uporabljajo za načrte del na cestah v naseljih glede na naravo in obseg načrta, vpliv na območja z veliko gostoto poseljenosti ali vpliv na območja zgodovinskega, kulturnega ali arheološkega pomena?
- 2) Ali se pravila postopka presoje vplivov na okolje določena v Direktivi Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985, spremenjeni z Direktivo Sveta 97/11/ES z dne 3. marca 1997 ⁽²⁾, uporabljajo za načrte, ki so predmet tega upravnega spora, glede na njihovo naravo in naravo ceste, na kateri se načrtuje njihova izvedba, značilnosti, obseg, vpliv na okolico, gostoto poseljenosti, predračun in morebitno drobitev celovitega načrta, ki načrtuje podobna dela na isti poti?

- 3) Ali se merila, ki jih je določilo Sodišče v sodbi z dne 16. marca 2006 v zadevi Komisija proti Španiji (C-332/04) ⁽¹⁾, uporabljajo za načrte, ki so predmet tega postopka, glede na njihovo naravo in naravo ceste, na kateri se načrtuje njihova izvedba, značilnosti, razsežnosti, vpliv na okolico, gostoto poseljenosti, predračun in morebitno drobitev celovitega načrta, ki načrtuje podobna dela na isti poti in ali je zato treba te načrte predložiti v postopek presoje vplivov na okolje?
- 4) Ali so glede na to, kar izhaja iz upravnega spisa in natančneje iz vanj vključenih študij in poročil, španske oblasti v zvezi z načrti, ki so predmet tega postopka, v praksi spoštovale obveznosti iz Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985, spremenjene z Direktivo Sveta 97/11/ES, z dne 3. marca 1997, glede presoje vplivov na okolje, čeprav se za te načrte formalno ni uporabil postopek presoje vplivov na okolje, ki ga določa navedena direktiva?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje.

⁽²⁾ Direktiva Sveta 97/11/ES z dne 3. marca 1997 o spremembi Direktive 85/337/EGS, objavljena v UL L 73, str. 5.

⁽³⁾ ZOdL., str. I-40, točke od 69 do 88.

Tožba, vložena 15. marca 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Poljski

(Zadeva C-149/07)

(2007/C 129/07)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: J. Hottiaux in K. Herrmann, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predlogi tožeče stranke:

— ugotovi naj se, da Republika Poljska, s tem ko ni določila posebnega pravnega okvira za izdajo dovoljenj za vzporedni uvoz fitofarmaceutskih sredstev, ni izpolnila obveznosti iz člena 28 ES;

— Republiki Poljski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Člen 28 ES določa, da so med državami članicami prepovedane količinske omejitve pri uvozu in vsi ukrepi z enakim učinkom. Komisija meni, da Republika Poljska s tem, ko ni določila posebnega pravnega okvira za izdajo dovoljenj za promet s fitofarmaceutskimi sredstvi, uvoženimi iz drugih držav članic, kjer je bil promet z njimi že dovoljen in ki so (v smislu sodne prakse Sodišča) enaka proizvodom, katerih promet je že dovoljen na Poljskem, ni izpolnila obveznosti iz člena 28 ES.

V skladu s sodno prakso Sodišča, je treba, ker ni prišlo do uskladitve, „sako trgovinsko ureditev držav članic, ki bi lahko neposredno ali posredno, dejansko ali potencialno, ovirala trgovino v Skupnosti, šteti kot ukrep z enakim učinkom kot količinske omejitve“. Sodišče je tudi razsodilo, da, ureditev in nacionalna praksa, ki vodi k usmerjanju uvoza v tem smislu, da lahko tam nastopajo le nekateri gospodarski subjekti, medtem ko so drugi izključeni, pomeni ukrep z enakim učinkom kot količinske omejitve. Treba je torej vzpostaviti postopek, ki bi določal predhodno dovoljenje za promet z uvoženimi proizvodi s pravili splošnega pomena, ki vključujejo nacionalne organe. Ta postopek mora biti tak, da je lahko dostopen in ga je mogoče zaključiti v razumnem času. Taka pravila splošnega pomena so nujna zato, da bi zadevne osebe lahko bile seznanjene s pravicami, ki jim jih daje pravo Skupnosti.

Čeprav bi Komisija lahko sprejela nov osnutek spremembe poljske ureditve v zvezi s tem, ta še ni začel veljati ob izteku dvomesečnega roka, ki je bil določen v obrazloženem mnenju Komisije, ki je pozvala k prenehanju kršitve. V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba neizpolnitev obveznosti presojati glede na pravni položaj države članice, kot je bil v času roka, določenega v obrazloženem mnenju. Sprememb, ki so nastale po tem, Sodišče ne more upoštevati.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 21. marca 2007 – Finanzamt für Körperschaften III v Berlinu proti Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH

(Zadeva C-157/07)

(2007/C 129/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof